

Muutamia Havaintoja Työttömyydestä

Kirj. J. V. U.

Oli aika, ei kauan sitten, jolloin työttömiä työläisiä katseltiin laiskureina, haluttomina tekemään työtä — syy joutilaisuudesta pantiin heidän omaksi viakseen.

Nykyisen teollisen tilanteen nopeasti muuttuessa, muuttuvat ihmisten käsitykseltään ja heidän huomiokykynsä terästyä näkemään yhteiskunnalliset tapahtumat yksilöllisiä pintailmiöitä suurempina.

Työttömillä työläisillä ei enää välttämättä ymmärretä pitkäpartaisia pussiselässä kulkevia repaleisia "trämppejä", jollainen käsitys niistä on ollut hyvin yleinen.

PORVARILLISETKIN taloustieteilijät jo vähitellen alkavat tunnustaa, että vika ei ole työttömien laiskuudessa vaan siinä, että he ovat tehneet työtä liian paljon. Työttömien joukko muodostui entisiin aikoina melkein yksinomaan ammattitaidottomista työläisistä. Nyt sensijaan siinä alkaa olla sangen suuri prosentti ammattilaisia kaikilta teollisuuden aloilta, kuin myös verrattain korkean koulusivistyksen omaavia, vieläpä professionalisiakin aineksia. — Joten voimme olla iloisia ainakin siitä, että työttömien armeija on "sivistymään" päin!

Mielenkiintoisen tilaston työttömien sivistystasosta y. m. seikoista on koonnut New Yorkin Bowerissa toimiva Y. M. C. A. Tämän yhdistyksen tutkimukset v. 1928 osoittavat, että tutkimuksen alaista, lähes kolmesta tuhannesta miehestä, 5 prosenttia oli käynyt yliopistoa ja 30 prosenttia oli käynyt korkea koulua. Näistä 54 prosenttia oli päässyt kahdeksannelle luokalle, 11 prosenttia oli jäänyt alle kuudennen luokan. Ainoastaan yksi oli sellainen joka ei ollut käynyt mitään koulua. Ainoastaan 5 prosenttia näistä oli yli 50 vuotiaita, 56 prosenttia oli 30 vuotiaita tai siitä alle.

Ei korkea sivistyneisyys, ei ammattitaito, ei nuoruus, eikä oikeastaan enää mikään persoonallinen hyve voi työläisiä pelastaa työttömyyden armeijaan joutumasta.

Hallitsevaluokka on neuvoton.

Kapitalistisen talouselämän haltijat auliisti myöntävät työttömyyden olemassaolon. Samoin he myöntävät senkin, että työttömät itse eivät siihen ole syyllisiä. Oikeastaan he eivät löydä ketään, jota voisi työttömyyden aiheuttajaksi syyttää. "Työttömyys tulee kuin rajumyrsky, sen kontrolloiminen on meidän vaiku-

tusvaltamme ulkopuolella." Näin selittävät ne, joiden käsissä on ihmiskunnan kohtalon ohjaketket — täten tunnustaen itsensä kykenemättömäksi ratkaisemaan edessämme olevia yhteiskuntataloudellisia pulmia.

Mutta nykyisen järjestelmän tulkipyöväiden tehtäviin ei kuulukaan työttömyyden todellisten syiden etsiminen. Heidän tehtävänsä sitävastoin on työttömyyden syiden työntäminen sinne, mistä taivaan tuulet ja rajumyrskyt tulevat.

He kylläkin puhuvat suurella paatoksella työttömyyden lieventämisestä. Antavat rauhoittavia lausuntoja työttömyystilanteen väliaikaisuudesta. Puhuvat puuta heinää, latelevat kauniilta kalskahtavia fraaseja yleisestä hyvinvoinnista ja muusta. Lupaavat melkein mitä tahansa, mutta pohjimmaisena sävynä kuitenkin aina on sama tunnustus, "me emme voi sille mitään, se on meidän kontrollimme ulkopuolella."

Työttömyyden todelliset syyt — samoin kuin monet muutkin syyt — ovat löydettävissä rikkauksien epätasaisesta jaosta ja tarpeettoman pitkästä työpäivästä. Mutta hallitseva luokka ei halua näihin seikkoihin kosketella.

Työttömyyden syiden esille kaivaminen ja niiden poistaminen kuuluu yksinomaan työväenluokalle. Heidän on alotettava siitä, missä hallitsevan luokan keinot loppuvat, siitä, missä riistoluokan edut astuvat porvarillisen taloustieteilijän toiminnan määrääjiksi.

Teknologinen työttömyys.

Viime aikoina olemme useasti kuulleet puhuttavan "teknologisesta työttömyydestä." Ne, jotka eivät ole selvillä tämän kummallisen ni-

misen työttömyyden laadusta, pääsevät siitä selvyteen tutkimalla seuraavaa:

Jälkeen v. 1920 on tehdastyöläisten lukumäärä Amerikassa vähentynyt 900,000:lla. Samalla aikaa rautatieliäisten lukumäärä on vähentynyt 240,000:lla. Maanviljelys työläiset 130,000:lla.

Neljän vuoden aikana on öljynpuhdistus laitoksien työläisten luku vähentynyt viidellä prosentilla, vaikka tuotanto on lisääntynyt 84:llä prosentilla.

Tupakkatehdas työläisten luku on vähentynyt 13:sta prosentilla, tuotannon kohotessa 50:llä prosentilla.

ymmärtävän. Jokainen teollisen kehityksen tiellä otettu askel, on askel suurempaa ja pysyväisempää työttömyyttä kohti.

Nykyisilläkin tuotantovälineillä kyetään jo tuottamaan 8:ssa kuukaudessa ne tuotteet, mitä kotimainen ostokyky kykenee vuodessa ostamaan.

Vaikka kaikki teollisuuslaitokset olisivat täydessä käynnissä, niin sittenkin olisi työttömiä. Tästä näemme miten tavattoman laaja yhteiskunnallinen pohja työttömyysprobleemilla todella on.

Mitä enemmän työläiset tuottavat, niin sitä köyhemmiksi he tulevat — saaden itselleen yhä

Yhden miehen kädessä on 4,500 hevosvoimaa — tekee satojen miesten työn

Teurastuslaitoksien työläiset ovat vähentyneet 19:llä prosentilla, vaikka tuotanto on kohonnut 20:llä prosentilla.

Tällaista on tapahtunut pitkin linjaa ja yhä edelleenkin tapahtuu. Poikkeusasemaan tästä säännöstä voidaan mahdollisesti asettaa automobiilitehtaat. Mutta siitäkään alasta ei ole hyvin paljon toivoa pitemmän päälle, sillä autojen tuotanto on viimeisen kymmenen vuoden ajalla kohonnut 102:lla prosentilla. Työläisten lisäys tähän katsoen on verrattain pieni.

Työläisten vähennykset ovat kuitenkin olleet vielä suhteellisesti pieniä siihen katsoen, mikä lähitulevaisuudessa odottaa konttori- ja tiedonantolaitoksien työläisiä. Parhailtaan kokeilun alaiset keksinnöt näillä aloilla tulevat antamaan arvokkaan lisäyksen sivistynyttä valkokaulus-köyhälistöä työttömäin armeijaan.

Teollisen kehityksen yleinen suunta puhuu niin selvää kieltä, että kivienkin luulisi sitä

pienemmän osan.

Miljoneerien ja kerjäläisten luku suurenee. Keskiluokka ja työssä olevien työläisten lukumäärä pienenee. — Työttömien luku nousee ja kasvaa!

Kahdenkymmenen seitsemän miljoonan työssä käyvän työläisen kustannuksella elää neljäkymmentä tuhatta miljoneeriä. Heidän kustannuksellaan elää — kuten elää — myös työttömien armeija. — Heidän kustannuksellaan elää koko 120-miljoonainen kansakunta.

Teknologinen kehitys on tämän tehnyt mahdolliseksi. — Me itse olemme saaneet "teknologisen työttömyyden"!

Työttömyys on pysyvä tilanne.

Sanottakoonpa työttömyydestä mitä tahansa, pantakoon se kenenkä syyksi hyvänsä, nimitetäänköön työttömien armeijaa "kolmanneksi luokaksi" eli miksi tahansa, tosiasiana pysyy se, että työttömyys on todellinen ja pysyvä ilmiö.

Työttömien yhä suureneva armeija tulee jatkuvasti olemaan yhteiskunnan painajaisena. Niin kauan kun kapitalistinen järjestelmä pysyy pystyssä, tulee työttömien nälkäiset laumat kiertelemään kaupunkien katuja.

Jokainen joka on kulkenut suurkaupunkien niissä osissa, joissa työnvälitystoimistot ja halvat hotellit sijaitsevat, on varmaankin joutunut ihmettelemään — ehkä halveksimaankin — sitä monikirjavaista, huolestuneen näköistä joukkoa, joka hiljalleen epämääräisesti vetelee väsyneitä raajojaan tai seisoskelee katukäytävillä, täyttäen kulkutien.

Hooboiksi, trämpeiksi ja bommeiksi nimittävät heitä ohikulkijat. "Postanneita retkuja," sanovat heistä toiset. "Kuljeskelevia työläisiä," luokittelee heidät yhteiskunta oppi. "Teollisuuden vara-armeija," kuuluu heistä taloustieteilijän määritelmä. Hyväntekeväisyysyhdistyksille ne ovat ainoastaan "kodittomia ihmisiä." Oikenslaitokset käsittelevät heitä irtolaisina, kulkureina ja rikollisina.

Mikä on tämän ihmisjoukon todellinen olemus? Miten kuuluu siitä annettava, ennakkoluuloton ja yhteiskuntatalouden nykyiseen todelliseen olotilaan perustuva määritelmä? — Siinä on kysymys, jonka harkitseminen kuuluu työttömille sekä työssä oleville työläisille.

Sangen useat työläiset vieläkin katselevat työttömyyskysymystä täydellisesti yksilölliseltä kannalta. Työssä olevat työläiset halveksivat työtöntä työläistä, pitäen hänen työttömyytensä syynä hänen personallisten kykyjensä puutetta. Kuinka usein kuulemmekaan vielä sanottavan että "kyllä sitä yksi mies aina työtä saa"! Työttömän työläisen vaimo soimaa miestänsä saamattomaksi nahjukseksi. Naapurin työttömyydessä nähdään ilmeinen laiskuus j. n. e. Kaikki tämä on julmaa vääryyttä jättiläismäisiä tosiasioita vastaan. Työttömyys on kapitalistisen järjestelmän välttämätön seurainen ja sellaisena sitä myös pitäisi oppia ymmärtämään.

Työttömyyden rappeuttava vaikutus.

Työttömyydellä on hermoja raateleva vaikutus. Se rappeuttaa työläisen sangen nopeasti, ei ainoastaan fyysillisesti vaan myöskin henkisesti. Se on säännöllistä alaspäin menoa, jossa jokaisena päivänä löytää itsensä entistä alem-

pana sivistykseen ja korkeampaan ihmisyyteen johtavilta portailta. Se aiheuttaa väsymystä ja henkistä lamaanusta, jonka vaikutuksesta moraaliset kysymykset saavat uuden muodon. — Syntyy uudet oikeuskäsitykset, uusi filosofia — kurjuuden filosofia.

Jokaisessa kaupungissa on oma "Bowerinsa", oma kurjalistokorttelinsa, johon on varsin helppo osata mennä, mutta josta on sangen vaikea päästä erilleen. Kuljeskelevälle työläiselle, saapuessaan vieraaseen kaupunkiin, on tämän

Mikään persoonallinen hyve ei pelasta työttömyydestä

"Bowerin" löytäminen ensimmäinen tehtävä. Vaikeaa se kylläkään ei ole, sillä kuljeskelevalla työläisellä on erinomainen vaisto löytää tällaiset kurjalistokorttelit. Varakkaammalla kaupunginosalla tuntee hän itsensä vieraaksi, tuskin löytää paikkaa, mihin voisi hetkeksikään pysähtyä. Mutta kauan hänen ei kuitenkaan tarvitse tässä vieraassa yhteiskuntapiirissä harhailla, sillä sangen pian hän vainuaa millä ilman suunnalla hänen oma yhteiskuntaluokansa asustaa.

Ränsistyneet matalat rakennukset. Pienet likaiset puuhötkkelit. Kauppojen ikkunoilla olevat, alkuaan räikeän punaiset, mutta ajan hampaan, savun ja lian mustuttamat alennusmyynti ilmoitukset ovat muukalaiselle suunnan osoittajina. Hän näkee ympärillään halpojen, syöpäläisten täyttämien hotellien ja vuokratavien huoneitten ilmoituksia; törkeältä näytäviä ja mädäntynyttä löyhkää ympäristöönsä levittäviä ravintoloita, joiden ikkunoihin on hirvittäväillä kirjaimilla töherretty halpojen, mutta myrkyllisten ruoka-annoksien ilmoituksia. Työnvälitystoimistot mustine tauluineen, suuren työttömien lauman piirittämänä — ovat näköaloja, joitten keskellä vaeltaja tuntee kodikkaita, joskin muuten rauhaa häiritseviä vaihteluita.

Tällaisesta ympäristöstä saadut vaikutelmat tunkeutuvat tyhjän vatsan kautta ihmisen aivostoon, synnyttäen uusia aatteita — jotka eivät aina ole sopusoinnussa voimassa olevien lakipykäläin kanssa, mutta jotka kuitenkin ovat syntyneet, kuten kaikki muutkin aatteet ja ihanteet, ympäristöstä saaduista vaikutel-

mista ja niiden esille työntäminä.

Jos tällaisen ympäristön vaikutuksille alttiiksi joutuneella työläisellä ei satu olemaan yhteiskunnallista elämänyymmärrystä, niin hänen kohtalonsa on sitäkin pahempi.

Tällaiseen tilanteeseen joutuneelle työläiselle olisi arvaamattomaksi eduksi, jos hän voisi käsittää olevansa yhteiskuntataloudellisen kehitysprosessin yhteissumman täydennykseen tarvittava nolla — osottamassa yhteenlaskun lopullista tulosta.

Silloin kun työläinen käsittää olevansa yhtenä osana tässä koko yhteiskuntaa käsittävässä prosessissa, niin hän huomaa että teollisen kehityksen seuraaminen on niinkuin satukirjan lukemista. Siitä löytää aina unta ja mielenkiintoa herättävää tutkimista. Silloin hän voi, työttömien armeijassakin ollessaan, pitää itsensä vajoamasta kurjuuden synnyttämän epätoivoisuuden valtaan. Hän osaa kulkea silmät avoimena, korvat tarkkana ja ajatukset alituisesti toiminnassa.

Työttömien armeijassakin kykenee hän säilyttämään ihmisarvonsa.

Kilpailu Liikenteen Herruudesta

ENGLANTI, maailman vanhimpana kauppa- ja teollisuus maana, on kyennyt olemaan meidän päiviimme asti määräväänä tekijänä maailman liikenteen kontrollissa. Jo 1,600 luvulla se loi oman kauppalaivastonsa, josta lähtien Englanti on ollut meren herrana, sillä on ollut suurin sekä parhain kauppa- ja matkustajalaivasto. Englannin laivastot ovat kyenneet kilpailemaan menestyksellisesti muiden maiden laivastojen kanssa kaikilla seitsemällä merellä. Maailmansodan edellä Englannin laivasto käsitti 41 prosenttia koko maailman laivastosta. Samalla kun sillä on ollut suurin laivasto, on Englannilla ollut myös nopeimmat matkustajalaivat.

Loistava on ollut Saksankin kaupan kehitys. 1895, Keisari Wilhelmin kanavan valmistuttua, alkoi Saksa kehittää laivastoaan huimaavassa määrässä. Maailmansodan alkaessa kauppalaivasto käsitti 3.3 milj. registeri tonnia. Hampurin ja Bremenin suuret höyry-

laivayhtiöt pitivät yllä säännöllistä yhteyttä Saksaan ja kaikkien vieraiden maanosien välillä, kilpaillen Englannin kanssa nopeiden ja suurien valtamerilaivain rakentamisessa. Saksalainen laivayhtiö Hamburg Amerikan Linja rakennutti sodan edellä Imperatorin, mikä voitti koossaan ja mukavuuksissaan kaikki englantilaiset laivat, paitsi nopeus rekordi jäi vielä englantilaisille laivoille.

Maailmansota pysäytti meriliikenteen kehityksen moniksi vuosiksi, paitsi sotalaivojen alalla. Sota vuosina ja vielä joitakin vuosia jälkeenpäin, keskitettiin kaikki teknilliset- ja tieteelliset kyvyt sotalaivojen rakentamiseen, kauppalaivastojen jäädessä huomioon ottamatta.

Sota alkoi kobittaa uutta liikennealaa — ilmalaiivastoa, mikä onkin kehittynyt hirveän nopeasti melkein kaikissa sivistysmaissa. Huomatuimpina kilpailijoina siinä esiintyvät Saksa, Englanti, Yhdysvallat ja Italia.